

undskyldte, at de paa Grund af Forretninger andetsteds ere forhindrede fra at give Møde i Dag i Tinget.

Steffensen: Jeg skal først tillade mig at berøre et Forhold, som jeg egentlig vilde have omtalt nærmere, men som det nu er blevet overflødig for mig at gaa ind paa, efter at det er blevet behandlet af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), nemlig Affattelsen af Skatteskemaerne. Jeg er i det hele enig med det ærede Medlem i hans Udtalelser derom: at det er en Fejl, at det ikke paa disse Skemaer er anført, at der ikke er nogen Pligt til at opgive Formuen, navnlig hvis det skulde føre til — som det forekommer mig, at det ærede Medlem antydede — at man vrager Skemaer som ikke behørigt udfyldte, naar Formuen ikke er medtagen. Jeg skal i øvrigt tilføje, at praktisk vil det maaske ikke faa saa overmaade meget at sige, om der tilføjes en Bemærkning paa Skemaerne om, at der ikke er nogen Pligt til at opgive Formuen. Thi Ligningsmyndighederne i Kommunerne ville uden Tvivl snart forsøge paa frivilligt at faa Folk til at angive deres Formue, nemlig ved at ansætte den saa højt, at enhver maa indse, at det er bedre selv at opgive. Men, som sagt, en Fejl er det, og jeg vil ønske, at det maa blive berigtiget, fordi det volder en hel Del Tvivl hos Folk med Hensyn til, hvorledes de have at forholde sig.

Hvad i øvrigt selve Finanslovsforslaget angaar, giver det jo ikke Grund til store Tvivlsspørgsmaal. Der er ikke noget Punkt, som er af den Beskaffenhed, at det kan foranledige stor Dissens mellem Tingene. Jeg har derfor kun nogle Bemærkninger at fremsætte om et enkelt Punkt, med Hensyn til hvilket jeg ønsker at gøre en Henstilling til de højtærede Ministre. Jeg har tidligere haft Anledning til at gøre Bemærkninger vedrørende et Punkt paa § 21 VI. A. Understøttelser til litterære og kunstneriske Foretagender. Det glæder mig at se, at man her efterhaanden er kommen ind paa at indskrænke de midlertidige Understøttelser, og jeg haaber, at man vil blive ved dermed, saaledes at man om ikke alt for lang Tid kunde faa de treaarige Understøttelser paa Nr. 3 til helt at ophøre.

Hvad jeg imidlertid vilde henlede Opmærksomheden paa og gøre en Henstilling om, er, at der er ikke saa ganske faa Smaabevillinger paa Finansloven, specielt paa dens § 26, som ere af den Beskaffen-

hed, at man maatte ønske, at de ikke fandtes der, naar den kom op til os. Jeg vil henstille til de ærede Ministre, at de ville hjælpe Folketinget til at øve en noget skarpere Kritik over for disse Smaabevillinger til forskellige Formaal, som true med at tage Overhaand, thi der er sikkert ikke saa ganske faa af dem, som ikke kunne siges at være fuldt begrundede. Jeg skal kun for at antyde, hvad jeg sigter til, nævne et Par Eksempler paa saadanne Bevillinger, som jeg tror ikke burde findes paa Loven. Der er saaledes for det første paa § 26 II. A., Indenrigsministeriets Budget, under Nr. 11 en Bevilling paa 3,800 Kr. til Afholdelse af Udgifter ved Deltagelse i den interparlamentariske Konference i Aaret 1904. Denne Post er sat ind paa Finansloven efter Begæring af Rigsdagens interparlamentariske Gruppe, og Beløbet er det samme, som fandtes i Fjor. Det kunde saaledes synes, at der ikke var Anledning til at gøre Ophævelse over det, men der er dog en Omstændighed, som gør, at jeg vilde have været glad, om den ikke fandtes der. Der er nemlig sket den Forandring siden i Fjor, at Rigsdagsmændenes Diæter ere betydeligt forhøjede. Det vilde nu have været smukkest, om man i den interparlamentariske Gruppe havde fundet, at Udgifterne til denne Konference kunde afholdes uden nogen speciel Bevilling paa Finansloven. Jeg skal nævne et andet Eksempel paa Bevilling, som jeg helst ikke havde set paa Finansloven, nemlig en Bevilling paa 2,000 Kr. sammesteds under Nr. 13 til dansk Fredsforening som Bidrag til Afholdelse af Udgifterne ved Nordisk Fredsmøde i København i Sommeren 1904. Om Nyttens af den danske Fredsforening skal jeg ikke sige noget. Hvis der er nogen, der tror at kunne udrette noget ad den Vej, skulle de selvfølgelig have Lov til at bestræbe sig derfor efter bedste Evne, men disse Fredsforeningsbestræbelser faa let et vist diplomatisk Præg, og saa forekommer det mig ikke, at det er heldigt, at Regering og Rigsdag paatage sig et Slags Medansvar for, hvad man der gør og ikke gør ved at bevilge Beløb til Fremme af dem paa Finansloven. Jeg skal nævne et tredie Eksempel paa den Slags Bevillinger, jeg sigter til. Det findes paa Kirke- og Undervisningsministeriets Budget, § 26 IV. C. 40, „Tilskud til Dansk Koncertforening. 1ste Del af en 3-aarig Bevilling paa 5,000 Kr. aarlig.“ Jeg kender ikke noget til denne Koncertforening. Kun hvad der staar under Nr. 136 i Bilagene til En-